

МИНИСТЕРСТВО НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

София 1202 ул. "Св. Св. Кирил и Методий" 17-19, централа 94-059, факс 987-2517

ДО

**Главна Дирекция "Гражданска
регистрация и административно
обслужване"**

Община Видин изпрати запитването до Министерство на правосъдието относно установяване на съдържанието на гръцкото право (Чл. 43 от КМЧП), както им препоръчах след направената с Вас консултация.

Приложено изпращам Ви отговорът на Заместник министъра г-н Маргарит Ганев, с което смятам случая за приключен.

Още веднъж благодаря за получената от Вашата страна помощ по казуса и се надявам този отговор да е полезен за цялата ни система.

НАЧАЛНИК ТЗ "ГРАО":

МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

1040 София, ул. "Славянска" №1, тел.: 02/ 92 37 304 (303), факс: 02/ 987 15 57

На Ваш №.....

До
Община Видин
пл. "Бдинци" № 2
гр. Видин

В отговор на Ваше писмо с изх. I ..... от: ..... г. с
молба за съдействие за изясняване съдържанието на приложеното
решение № ..... г. на Многочленния съд на гр. ...., с което е
допуснато осиновяването на децата - български граждани
и ..... относно вида на така
осъщественото осиновяване, Ви уведомявам следното:

Българското законодателство урежда два вида осиновяване –
пълно и непълно, които се характеризират със специфични особености
на ефекта, който поражда. Според чл. 61 от Семейния кодекс, при
пълното осиновяване, между осиновения и неговите низходящи, от
една страна и осиновителя и неговите роднини – от друга, възникват
права и задължения като между роднини по произход, а правата и
задълженията между осиновения и неговите низходящи с роднините им
по произход се прекратяват. Въз основа на влязлото в сила съдебно
решение, допускащо пълното осиновяване, на осиновения се съставя
нов акт за раждане, в който осиновителят се вписва като негов родител.

За разлика от пълното осиновяване, при непълното осиновяване
права и задължения като роднини по произход възникват само между
осиновения и неговите низходящи, от една страна, и осиновителя, от
друга, а правата и задълженията между осиновения и неговите
низходящи с роднините им по произход се запазват. При непълното
осиновяване, родителските права и задължения преминават върху
осиновителя, а рождените родители не наследяват осиновения.

Във връзка с обстоятелството, че въз основа на постановеното от Многочленния съд на гр. _____ решение за осиновяването на децата

и _____, на осиновените са съставени нови актове за раждане, в които като техен баща е записан осиновителят _____, следва да бъде направен изводът, че решението на съда е породило последици, характерни за уредения от българското право институт на пълното осиновяване.

С оглед признаването от български орган на предявеното му по реда на чл. 118, ал. 1 от КМЧП решение на гръцкия съд за осиновяването на децата _____ и _____,

следва да бъдат взети в предвид следните обстоятелства:

Съгласно чл. 117 от Кодекса на международното частно право, решенията и актовете на чуждестранните съдилища и други органи се признават и изпълнението им се допуска при наличието на посочените в чл. 117, т. 1 - 5 условия. Първото предвидено от кодекса условие е съответният чужд орган да е бил компетентен, според българското право, да издаде решението или акта, чието признаване и изпълнение се иска. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 84, ал. 2 от КМЧП, условията за осиновяване между лица с различно гражданство се уреждат от отечественото право на всяко от лицата. Според изискванията на българското право, което по смисъла на КМЧП е отечествено за децата _____ и _____,

когато осиновяваното лице е български гражданин, се иска съгласието на министъра на правосъдието. Съгласно чл. 136 ж, ал. 1 от Семейния кодекс, с оглед иницирането на процедура по международно осиновяване на дете, български гражданин, молбата за осиновяване следва да бъде изпратена до Министерство на правосъдието, придружена с разрешение за осиновяване. След приключване на административната процедура по международно осиновяване на дете, български гражданин с изрично съгласие на министъра на правосъдието за осиновяването, досието на осиновяващите и детето се изпраща служебно от Министерство на правосъдието в Софийски градски съд, който на основание чл. 136 з, ал. 1 от Семейния кодекс разглежда молбата за осиновяване в съдебно заседание при закрити врати в 14-дневен срок от постъпването ѝ и се произнася с решение, което обявява незабавно на страните.

Видно от гореизложеното, решението на Многочленния съд на гр. _____, с което се допуска осиновяването на децата _____

и _____ от гръцкия гражданин _____, е постановено в нарушение на изискванията на

българското право и не следва да бъде признавано от българския орган, пред който е предявено по реда на чл. 118 от КМЧП, тъй като не е налице условието на чл. 117, т. 1 от кодекса.

Предвид обстоятелството, че осиновяването на децата _____ и _____ е допуснато от гръцкия съд, без съгласието на техния биологичен баща - _____, въз основа на представено от адвокат _____ удостоверение относно изпълнение на всички законови изисквания за призоваване на лицето, липсват категорични данни, че е изпълнено и условието за признаване и допускане на изпълнението на решението, предвидено в чл. 117, т. 2 на КМЧП. Според посочената разпоредба, чуждестранните решения и актове се признават от българските органи и изпълнението им се допуска при условие, че с оглед постановяването им, страните са били редовно призовани и не са били нарушени основните принципи на българското право, свързани с тяхната защита.

Съгласно чл. 118, ал. 2 от КМЧП, при спор относно условията за признаване на чуждестранно решение, може да бъде предявен установителен иск пред Софийския градски съд.